

Adună, primăvară!

Sorina

Adună, primăvară!

În iarba crudă crește, un alb de viorea,
sub aripi de lăstun, e zbor de rândunea,
de ramuri de cireș, lumina-i agățată,
iar floarea albă-n vânt, e-atât de delicată.

Adună primăvară, petalele de floare,
să-ți faci din ele plete, pe umeri curgătoare,
mirosul lor dulceag să-adoarmă vântul rece,
ca iarna asta lungă, degrabă să ne plece!

Obrajii să-mi atingi, în urma ta voi sta,
cuminți vor râde ochii,
din verde voi gusta,
de tine să mă umplu și-apoi să-mbătrânesc,
pe brațul drept al celui, pe care îl iubesc!